

วิ ศ า ข า ม ห า อู บ า สั ก า
(สู่ เ ม ธ า ย อ ต น า รั)

ดิฉันเข้าอยู่ประจำโบสถ์ อันประกอบด้วยองค์ ๘
ประการ ตลอดดิถีที่ ๑๔, ๑๕ และดิถีที่ ๘ แห่งปักข์ และ
ตลอดปาฏิหาริย์ปักข์ ดิฉันตำรวมแล้วในศีลทุกเมื่อ ข้าแต่
พระฤๅษี ด้วยการกล่าวคำสัจย์นี้ ขอบุตรจงเกิดเถิด เมื่อดิฉัน
กล่าวคำเท็จ ขอศีรชะของดิฉันจงแตกเป็น ๗ เสี่ยง

วิชามหาอภิปาฐิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๑๕

ธรรมกายเป็นกายตรัสรู้ธรรมที่เป็นเป้าหมายชีวิตของ
ทุกๆ คนในโลก จะปฏิบัติให้เข้าถึงได้ ต้องเริ่มจากการฝึกฝนใจ
ให้หยุด ให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใสอยู่เป็นประจำ หากบุคคลใดได้
เข้าถึงธรรมกาย ชีวิตของบุคคลนั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไป
ในทางที่ดีขึ้น จะมีความสุขเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีความมั่นคง และ
ความปลอดภัยในชีวิตตลอดไป และยังสามารถอาศัยธรรมกาย
ขจัดกิเลสอาสวะให้หลุดล่อนออกจากใจ เพื่อมุ่งไปสู่อายตณ-
นิพพานอันเป็นเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตทุกคน

มีลัจจวาจาที่พระนางสุเมธาเทวีกล่าวไว้ใน สรรุจิชาดก *ว่า

“ดิฉันเข้าอยู่ประจำอุโบสถ อันประกอบด้วยองค์ ๘
ประการ ตลอดดิถีที่ ๑๔, ๑๕ และดิถีที่ ๘ แห่งปักษ์ และ
ตลอดปาฏิหาริย์ปักษ์ ดิฉันสำรวมแล้วในศีลทุกเมื่อ ข้าแต่
พระฤาษี ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอบุตรจงเกิดเถิด เมื่อ
ดิฉันกล่าวคำเท็จ ขอศีระของดิฉันจงแตกเป็น ๓ เลี่ยง”

การที่สามีภรรยาจะให้กำเนิดบุตรหรือธิดาที่จะมาเป็น
อภิชัตบุตร มาเป็นลูกแก้วลูกยอดกตัญญู เพื่อเชิดชูวงศ์ตระกูล
ให้สูงขึ้นนั้น ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ หรือเกิดขึ้นได้ง่ายๆ เพราะ

*มก. เล่ม ๖๐ หน้า ๔๓๓

วิชาสามหาอุบาลิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๒๐

อายตนะหรือกรรมระหว่างพ่อ แม่ และลูก ต้องใกล้เคียงกัน บางครั้งพ่อแม่มีบุญมากแต่ผู้มิบุญมากที่สมควรจะได้มาเกิดยังไม่ มีพ่อแม่ นั้นจึงยังไม่สามารถมีลูกได้ ดังนั้นตั้งแต่สมัยโบราณ เรามักได้ยินหรือได้เห็นสตรีที่อยากมีลูก ไปทำพิธีบวงสรวงบ้าง อ้อนวอนขอกับเจ้าพ่อเจ้าแม่บ้าง เช่นไหว้ผีสงเทวดาด้วยวิธีการ ต่างๆ บ้าง เป็นต้น

สำหรับผู้มีปัญญาทั้งหลาย หากปรารถนาบุตร ท่านจะ รักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ แล้วอ้อนวอนต่อเทวดา โดยหลักคือ อ้างถึงบุญที่ท่านได้ทำไว้ดีแล้ว ซึ่งคราวก่อนหลวงพ่อดีเล่า เกี่ยวกับบพการเทพบุตรผู้มีบุญมาก ผู้เหมาะสมที่จะมาเป็น พระโอรสของพระนางสุเมธา และพระเจ้าสุริยจิมหาราช ถึงขนาดพระอินทร์ ต้องอัญเชิญให้ลงมาเกิดในเมืองมนุษย์

เทพบุตรนพการเป็นเทพที่สั่งสมบุญไว้มาก ในภพชาติ ก่อนที่จะมาอุปบัติเป็นเทวดานั้น ท่านเกิดเป็นชาวนาผู้มีฐานะดี อาศัยอยู่ในกรุงพาราณสี ครั้งหนึ่งตัวท่านและบิดาของท่าน เห็นพระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง เกิดความเลื่อมใสได้นิมนต์ พระปัจเจกพุทธเจ้าให้ไปฉันภัตตาหารที่บ้าน ได้สร้างบรรณศาลา ด้วยไม้มะเดื่อ และสร้างสถานที่สำหรับจงกรม แล้วกราบนิมนต์ พระปัจเจกพุทธเจ้าให้อยู่จำพรรษาที่บรรณศาลาหลังนั้น

วิสาขามหาอุบาสิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๒๑

พระปัจเจกพุทธเจ้าเห็นว่า พ่อลูกคู่นี้เป็นผู้มีความเลื่อมใส ไม่คลอนแคลน จึงตกลงอยู่จำพรรษาในบรรณศาลาแห่งนั้น เพื่อเป็นเนื่อนาบุญให้กับสองพ่อลูกผู้ใญ่บุญ ครั้นออกพรรษาแล้ว สองพ่อลูกได้ร่วมกันถวายผ้าไตรจีวรผืนใหม่แด่พระปัจเจกพุทธเจ้า ปีต่อมา พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์ใหม่มาโปรดสองพ่อลูกอีก ก็ได้ รับนิมนต์ให้อยู่จำพรรษาเช่นกัน นับเป็นความโชคดียิ่งของสองพ่อ ลูกที่มีพระปัจเจกพุทธเจ้าหมุนเวียนกันมาเป็นเนื่อนาบุญถึง๗องค์ และด้วยบุญนั้นทำให้ทั้งสองได้ไปบังเกิดในภพดาวดึงส์ เสวย ทิพยสมบัติ กลับไปมาอยู่ในกามาวจรภูมิทั้ง ๖ ชั้น เป็นเวลา ยาวนานถึงหลายหมื่นปีทิพย์

ท้าวลักกะตระหนักดีว่า เทพบุตรทั้งสองมีบุญมาก จึง เสด็จไปที่วิมานของนพการเทพบุตร ผู้เคยเป็นลูกชายของ เทพบุตรที่มีวิมานอยู่ข้างเคียงกัน พระองค์ได้ตรัสเชื้อเชิญว่า “ดูก่อน ท่านผู้นิรทุกข์ บัดนี้ มีผู้มีบุญปรารถนาบุตร ขอเชิญ ท่านจุติไปเกิดในมนุษยโลกเถิด” เทพบุตรปฏิเสธว่า “ข้าแต่ มหาราช โลกมนุษย์สกปรก มหาชนที่อยู่ในโลกมนุษย์ ต่างทำบุญ เพื่อปรารถนาเทวโลก บัดนี้ ข้าพระองค์ได้เสวยทิพยสมบัติแล้ว ข้าพระองค์จะลงไปเกิดในโลกมนุษย์อีกทำไม”

พระอินทร์ทรงเล่าถึงความปรารถนาบุตรของพระนาง-

วิสาขามหาอุบาสิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๒๒

สุเมธา แล้วทรงเกลี้ยกล่อมว่า “หากท่านเสียสละเพื่อเรา ยอมไปเกิดเป็นมนุษย์ เราจักให้ท่านได้บริโภคนิพพสมบัติที่เคย บริโภคในเทวโลก และจะ让您อยู่ในปราสาทแก้วสูง ๒๕ โยชน์”

นพการเทพบุตรพิจารณาเห็นความดีของพระนางสุเมธา และ

รางวัลที่พระอินทร์ทรงมอบให้ ก็ยอมตกลงทันที

จากนั้นพระอินทร์ก็แปลงเพศเป็นฤๅษี เสด็จไปอุทยาน

ของพระเจ้าสุริย ได้เสด็จจงดมในอากาศเหนือสตรีกั้ง ๑๖,๐๐๐

นาง และตรัสว่า “อาตมาจะให้โอรสผู้ประเสริฐแก่ผู้ใดดีหนอ

สตรีกั้งหมดต่างรับประณมมือวิงวอนว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ

โปรดให้แก่ดิฉันเถิด” ท้าวสักกะตรัสว่า “อาตมาจะให้โอรส

แก่สตรีผู้มีศีล พวกเธอมีศีลอย่างไร มีอาจารย์อย่างไรหรือ”

สตรีกั้ง ๑๖,๐๐๐ นาง ฟังเช่นนั้น พวกกันหมดหวัง ต่าง

ลดมือลงหมด กล่าวว่า “ถ้าพระคุณเจ้าปรารถนาจะให้แก่สตรีผู้

มีศีล เชิญไปสู่สำนักของพระนางสุเมธาเถิด” พระอินทร์เหาะไป

ประทับยืนตรงช่องพระแกล ปรากฏกายให้อัครมเหสีได้ทศนา

พระนางสุเมธาตรัสว่า “พระคุณเจ้าผู้เจริญ ได้ยินว่า พระคุณเจ้า

จะให้โอรสผู้ประเสริฐแก่สตรีผู้มีศีล เป็นความจริงหรือพระ-

เจ้าข้า หากเป็นเช่นนั้นจริง ขอพระคุณเจ้าโปรดให้แก่ดิฉันเถิด

เพราะดิฉันเป็นหญิงที่รักษาศีล”

วิชาขามหาอุบาสิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๒๓

พระอินทร์ทรงถามว่า “ศีลของพระนางเป็นอย่างไรรโปรดบอกอาตมาด้วยเถิด ถ้าอาตมภาพพอใจ อาตมภาพจักถวายพระโอรสผู้ประเสริฐให้” พระนางตอบด้วยความมองอาจว่า “ถ้าเช่นนั้น เชิญพระคุณเจ้าโปรดฟังเถิด ดิฉันถูกเชิญมาเป็นพระอัครมเหสีคนแรกของพระเจ้าสุริยจิตตลอดเวลาหมื่นปี ข้าแต่ท่านพราหมณ์ ดิฉันนั้นไม่เคยล่วงเกินพระเจ้าสุริยจิตด้วยกาย วาจา หรือใจ ทั้งในที่แจ้งหรือในที่ลับ ข้าแต่พระฤๅษี ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอบุตรจงมาเกิดเถิด หากดิฉันกล่าวคำเท็จ ขอศัริษะของดิฉันจงแตกเป็น ๗ เลี่ยง

ข้าแต่ท่านพระฤๅษี ดิฉันเป็นที่พอใจของพระภัสสดา พระชนนีและพระชนกของพระภัสสดา ก็เป็นที่รักของดิฉัน ท่านเหล่านั้นทรงแนะนำดิฉันตลอดเวลาที่พระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ ดิฉันนั้นยินดีในความไม่เบียดเบียน มีปกติประพฤติธรรม บำรุงท่านเหล่านั้นโดยเคารพ ไม่เกียจคร้านทั้งกลางคืนกลางวัน ข้าแต่พระฤๅษี ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอบุตรจงมาเกิดเถิด

ข้าแต่ท่านพระฤๅษี ความริษยาหรือความโกรธในสตรีผู้เป็นราชเทวีร่วมกัน ๑๖,๐๐๐ พระนาง ไม่เคยเกิดแก่ดิฉันเลย ดิฉันอนุเคราะห์หญิงเหล่านั้นเหมือนอนุเคราะห์ตนฉะนั้น ดิฉันเลี้ยงดูทาสกรรมกร และชนเหล่าอื่นผู้อาศัยเหมาะสมกับหน้าที่

วิสาขามหาอุบาสิกา (สุเมธายอดนารี)

๕๒๔

ดิฉันมีฝ่ามืออันชุ่มด้วยบุญ อุบัติจากบำรุงสมณพราหมณ์ และให้ทานแก่ยากจนพิภพเหล่าอื่น ให้ได้อิ่มหนำสำราญด้วยข้าว และน้ำทุกเมื่อ ดิฉันเข้าอยู่ประจำอุโบสถ อันประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ ตลอดดิถีที่ ๑๔, ๑๕ และดิถีที่ ๘ แห่งปักษ์ และตลอด ปาฏิหาริย์ปักษ์ ดิฉันสำรวมแล้วในศีลทุกเมื่อ ข้าแต่พระฤาษี ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอบุตรจงเกิดขึ้นเถิด หากดิฉัน กล่าวคำเท็จ ขอศีรษะของดิฉันจงแตกเป็น ๗ เลี่ยง”

เราจะเห็นว่า การอ้อนวอนเพื่อขอบุตรของผู้มีบุญมี ปัญญานั้น ท่านอ้างเอาบุญในตัวที่เกิดจากการทำความดี เช่น ได้ให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา อ้างเอาความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจของตนที่ได้ประพฤติมา ไม่ใช่ไม่ได้ทำความดี แต่ อ้อนวอนอย่างเดียว อย่างนั้นไม่สำเร็จ หากทำบุญแล้วตั้งความปรารถนา อย่างนี้ทำถูกหลักวิชา ส่วนพระนางสุเมธาจะ สมปรารถนาหรือไม่อย่างไร เราจะได้ติดตามศึกษากันในครั้งต่อไป

